

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

Fremsat den 7. februar 1968 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 122 af 6. april 1967, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som nr. 17:

„17. Gave- og legatbeløb, der er ydet én gang for alle af offentlige midler, legater, kulturelle fonds o. lign. her i landet eller i udlandet, når gaven eller legatet udelukkende har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester.“

2. I § 7 B, stk. 7, § 7 C, stk. 7, og § 17, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter „finansministeren“: „eller den, han bemyndiger dertil.“

3. I § 17 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

„Stk. 2. Finansministeren kan tillade, at dusører og belønninger for foretagelsen af en fortjenstfuld handling, som det ikke hører til den pågældendes erhverv at udføre, såsom indsats for at redde menneskeliv eller medvirken ved opklaring af en forbrydelse, beskattes efter reglerne i afsnit I og II.“

§ 2.

§ 1, nr. 1, finder anvendelse på gave- og legatbeløb, der er ydet 1. januar 1968 eller senere. § 1, nr. 3, har virkning fra og med skatteåret 1968-69.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det den 13. oktober 1967 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (lovforslag nr. 24/1967-68, 1. samling) blev ikke færdigbehandlet før folketingsvalget. Forslaget findes i tillæg A til folketingstidende for folketingsåret 1967-68, spalte 1233. Fremsættelsen og første behandling findes i folketingstidende spalte 461 og 690, og betænkningen, der blev afgivet den 13. december 1967, findes i tillæg B spalte 147.

Det nu foreliggende lovforslag indeholder en del af de bestemmelser, som ikke blev gennemført i første samling. Der stilles således forslag om, at hædersgaver, der ydes af offentlige midler som éngangsbeløb, beskattes som særlig indkomst, og det foreslås, at dusører og belønninger for foretagelse af visse fortjenstfulde handlinger, som det ligger uden

for den pågældendes erhverv at udføre, efter ansøgning skal kunne tillades beskattet som særlig indkomst. Endelig indeholder forslaget en bestemmelse om, at finansministeren skal kunne delegerere en del af sine beføjelser i henhold til loven om særlig indkomstskat til andre myndigheder.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til § 1, nr. 1.

Reglen i nr. 1 går ud på, at hædersgaver, som er udredet af offentlige midler, legater, kulturelle fonds o. lign., skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst.

Disse éngangsbeløb har hidtil været helt skattefri i henhold til bestemmelsen i § 7, litra a, i ligningsloven. Ved lov nr. 452 af 8. december 1967 om æn-

dring af ligningsloven er den nævnte bestemmelse i § 7, litra a, imidlertid begrænset til kun at omfatte hædersgaver, der hidrører fra *indsamlede midler*. Denne begrænsning af skattefriheden i henhold til § 7, litra a, har virkning for gaver, der ydes fra og med den 1. januar 1968. Ændringen havde til forudsætning, at hædersgaver udredet af offentlige midler m. v. fremtidig skulle beskattes som særlig indkomst, d. v. s. med 30 pct. af det beløb, hvormed den særlige indkomst overstiger 1.000 kr.

Den nævnte ændring af § 7, litra a, i ligningsloven skyldes især, at det ikke er blevet anset for rimeligt at opretholde fuldstændig skattefrihed for éngangsydelser, som hidrører fra andet end indsamlede midler, idet antallet af gave- og legatbeløb i form af sådanne éngangsydelser er steget væsentligt i de senere år. I øvrigt henvises til folketingets behandling af den nævnte ændringslov, lov nr. 452 af 8. december 1967:

	Tidende 1967-68 I. samling	Spalte
Lovforslag.....	Tillæg A	1195
Fremsættelse		461
1. behandling		638
Udvalgsbetænkning.....	Tillæg B	45
2. behandling		2006
Tillægsbetænkning.....	Tillæg B	75
3. behandling		2177
Forslaget som vedtaget..	Tillæg C	73

Til § 1, nr. 2.

Det foreslås at tilvejebringe hjemmel til, at de dispensationsbeføjelser, der er tillagt finansministeren i lovens §§ 7 B, stk. 7, 7 C, stk. 7, og 17, stk. 2, kan overdrages til en anden instans, f. eks. til statens ligningsdirektorat. §§ 7 B og 7 C vedrører fritagelser for beskatning af fortjenester på fast ejendom, der konstateres ved erhvervelse af erstatnings- eller forsikringssummer i anledning af indtrufne skader på bygninger eller installationer eller ved erhvervelse af erstatning i anledning af ekspropriation. Sådant fritagelse skal meddeles på nærmere i loven fastsatte vilkår bl. a. om genopførelse af bygningen eller installationen eller erhvervelse af erstatningsejendom. Efter stk. 7 §§ 7 B og 7 C er finansministeren bemyndiget til

at forlænge den frist, som gælder for genanskaffelse. Det er denne bemyndigelse, der efter forslaget skal kunne overføres til en anden myndighed. Bestemmelsen i § 17, stk. 2, giver hjemmel til at tillade, at udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber, der finder sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, ikke skal medregnes i modtagernes skattepligtige almindelige indkomst. Til gengæld skal de beløb, der fritages for almindelig indkomstbeskatning, medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst.

Tilsvarende delegationsbeføjelser på aktionærbeskatningsområdet er blevet indføjet i ligningsloven ved lov nr. 142 af 2. maj 1967 (Folketings-tidende 1966-67: 1785, 2173, 3741, 3802; A. 2181; B. 1097; C. 581).

Til § 1, nr. 3.

Det foreslås, at finansministeren skal kunne tillade, at dusører og belønninger for en fortjenstfuld handling, såsom indsats for at redde menneskeliv eller medvirken ved opklaring af forbrydelser, skal beskattes som særlig indkomst, for så vidt udførelsen af den pågældende handling ligger udenfor vedkommendes erhverv. Efter gældende regler beskattes disse dusører og belønninger i alle tilfælde som skattepligtig almindelig indkomst. Visse belønninger af den omhandlede art, f.eks. Carnegiefondets belønninger for heltmodige handlinger, må kunne anses for omfattet af bestemmelsen under § 1, nr. 1, i forslaget om hædersgaver fra legater eller fonds. Belønningerne vil i så fald uden videre skulle beskattes som særlig indkomst. Det synes imidlertid naturligt, og er sikkert stemmende med den almindelige opfattelse af karakteren af de øvrige belønninger og dusører, at sådanne ydelser, hvor forholdene taler derfor, skal kunne tillades beskattet som særlig indkomst efter lignende regler som de egentlige hædersgaver.

Til § 2.

Bestemmelsen under § 1, nr. 1, skal efter forslaget finde anvendelse på gave- og legatbeløb, der er ydet 1. januar 1968 eller senere, og bestemmelsen under § 1, nr. 3, om dusører skal have virkning fra og med skatteåret 1968-69.

Bilag 1.

**Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov, jfr. lovbekendtgørelse
nr. 122 af 6. april 1967.**

Gældende lov.

§ 7 B.

Stk. 7. Finansministeren kan, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, efter andragende forlænge fristen for genopførelse eller genanskaffelse.

§ 7 C.

Stk. 7. Finansministeren kan, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, efter andragende forlænge fristen for anskaffelse af erstatningsejendommen.

§ 17.

Stk. 2. Finder udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, kan *finansministeren*, når særlige omstændigheder taler derfor, tillade, at de udbetalte beløb eller en del af disse ikke skal medregnes i modtagerens skattepligtige almindelige indkomst. I så fald skal de beløb, der fritages for almindelig indkomstbeskatning, medregnes ved den i § 7, stk. 6, omhandlede opgørelse. Tilladelsen kan dog gøres betinget af, at det i henhold til § 7, stk. 6, 2. punktum, for det pågældende indkomstår udfundne forskelsbeløb fuldt ud medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst. Det kan ligeledes bestemmes, at det i § 9, stk. 1, omhandlede skattefri fradrag på 1.000 kr. ikke skal indrømmes i de beløb, som tilladelsen vedrører.

Lovforslaget.

Efter „finansministeren“ indsættes: „eller den, han bemyndiger dertil,“.

Efter „finansministeren“ indsættes: „eller den, han bemyndiger dertil,“.

Efter „finansministeren“ indsættes: „eller den, han bemyndiger dertil,“.

Bilag 2.

Lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, sammenholdt med ligningsloven, som denne er affattet før og efter den ved lov nr. 452 af 8. december 1967 gennemførte ændring af § 7, litra a.

Ligningsloven.

§ 7, litra a, som den er affattet før ændringen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 446 af 19. december 1966:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- a. Sådanne én gang for alle oppebårne gave- eller legatbeløb, der er udredet af offentlige midler, legater, kulturelle fonds o. lign. her eller i udlandet, eller som er tilvejebragt ved indsamling af bidrag, alt for så vidt ydelsen alene har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester.

§ 7, litra a, som den er affattet efter ændringen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 491 af 19. december 1967:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- a. Gaver, der hidrører fra indsamlede bidrag, forudsat at gaven er oppebåret én gang for alle og alene har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester.

Ingen specielle bestemmelser i ligningsloven eller den øvrige skattelovgivning. Skattepligtig almindelig indkomst.

Lovforslaget.

I § 2 indsættes som nr. 17:

„17. Gave- og legatbeløb, der er ydet én gang for alle af offentlige midler, legater, kulturelle fonds o. lign. her i landet eller i udlandet, når gaven eller legatet udelukkende har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester.“

I § 17 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

„Stk. 2. Finansministeren kan tillade, at dusører og belønninger for foretagelsen af en fortjenstfuld handling, som det ikke hører til den pågældendes erhverv at udføre, såsom indsats for at redde menneskeliv eller medvirken ved opklaring af en forbrydelse, beskattes efter reglerne i afsnit I og II.“